

Pan Miroslav Sinkule se narodil 4. února 1944 v Plzni. Vystudoval Fakultu tělesné výchovy a sportu v Praze, ze které vyšel jako učitel. Po většinu svého života byl členem tělocvičného spolku Sokol, a to i v dobách, kdy se tomuto sdružení tak říkat nemohlo.

Již od raného dětství byl velmi dobrodružný a aktivní.

V pouhých třech letech naskočil do vlaku a pelášil sám za svou kamarádkou Jarmilkou do Karlových Varů.

1:30 – 1:57:

„Já jsem šel na nádraží, nastoupil jsem do vlaku a v Praze na Smíchově najednou zjistili ty lidi, že nejsem ničí a přišel člověk, kterej mě odvedl do sirotčince na Hradčanech, takže večer se mi tam už nelíbilo, jsem chtěl jít domů, ale klika byla moc vysoko.“

Za maminkou pana Sinkuleho přišel četník, jestli zná tohoto chlapce. Druhý den si ho jela vyzvednout a jediné, co mu vyčítala, bylo to, že ji nevezal s sebou.

Sportem se zabýval celý svůj život a jako mnoho lidí té doby, zažil pan Sinkule mnoho spartakiád. Během komunistického režimu se spartakiády konaly každých pět let, a to až do roku 1985. Sokol byl v této době zakázán, ale i přesto přetrvával, pouze ne pod svým pravým jménem.

8:12 - 8:21

„Ten Sokol nebyl v oblibě, tak za komunistů, prostě se nechodilo do Sokola, ale do cvičení.“

Ale na otázku, zdali bylo cvičení nějak sledováno komunisty, pan Sinkule odpovídá:

19:10 - 19:20

„Ne, vůbec. Se o to nezajímali, protože věděli, že tam se prostě jenom cvičí.“

Místo Sokola existoval spolek ČSTV, jenž byl v roce 1990 zrušen a Sokol znova zaujal svou pozici jako nejrozšířenější tělovýchovný spolek. Během těch let, kdy byl zde zakázán, se sokolské tradice udržovaly v zahraničí, zejména v USA českou menšinou. Dodnes žije v Chicagu mnoho Sokolů.

Po roce 1990 proběhlo právě v Chicagu mnoho sokolských sletů a pan Sinkule měl konečně tu šanci se zúčastnit. Udělal tak několikrát, potkal tam mnoho nových přátel, navštívil i Niagarské vodopády.

Komunistický režim možná zakázal Sokol, ale zničit ho kompletně nemohl. Neboť budou-li lidi moct cvičit, bude i Sokol.

Co by pan Sinkule vzkázal na závěr dnešní generaci?

45:29 - 45:33

„Aby si vážili toho, že jsou mladý.“